

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดป่าภูกิริยัตตปฏิบัติปาราม อ.สามโคก จ.ปทุมธานี

เมื่อเช้าวันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ท่านเจี๊ยะเป็นธรรมแท้

เราพูดใส่ท่านเจี๊ยะที่วัดป่าบ้านตาดปี ๒๕๐๔ ลืมเมื่อไร ก็ออกมาจากพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยกันหยกๆ มาตอนค่ำเราจะปลูกกุฏิหลังเราอยู่ทุกวันนี้ละ เกลี่ยดิน ออกจากนี้ไปค่าๆ เราก็เดินจงกรมเป็นเวลาเดินจงกรม กำลังจะมีดี ฟังเสียงค้อนเสียงเปรี๊ยะๆ กลางวัด เอ้ามันยังงัยกันนักหนาเนี่ย เราออกจากทางจงกรมก็ไปเลย ไปเห็นอาจารย์เจี๊ยะกำลังทำคราดที่จะมาเกลี่ยดินกุฏิเรา ไปก็ยืนชัตกันเลย “นี่ท่านก็มาจากพ่อแม่ครูจารย์มัน ผมก็มาจากพ่อแม่ครูจารย์มัน พ่อแม่ครูจารย์มันเคยทำอย่างนี้ไหม ผมอยากถามเท่านั้นเอง ผมเรียนน้อย”

พอว่านั่นท่านเข้าใจแล้วนี่ เราก็เดินกลับมา พอเข้ามาท่านมานั่งรอรออยู่ที่นั่งข้างบนที่ฉัน ท่านนั่งรอรออยู่แล้ว มาที่ปุ๊บปั๊บขึ้นมาเลย มาจับขาแล้วดึงออกไป เอาหัวมาถูเท้าเรา “ตีนนี้มันสำหรับเหยียบขี้ ไม่ใช่เหยียบหัวคนนะ” เราว่า “ขอเหยียบหน่อยเถอะมันผิดเอาเสียมากมาย” น้ำตาร่วงเลย “แหม ท่านอาจารย์ทำไมถึงพูดถูกต้องเอานักหนา เมื่อคืนผมนอนแล้วน้ำตาร่วงตลอด” นั่นเห็นไหมธรรมต่อธรรมเข้ากันเป็นอย่างนั้นละ ใส่เปรี๊ยะๆ เป็นธรรมทั้งนั้นนี่นะ ทางนั้นยอมรับก็เป็นธรรม

นี่ละธรรมต่อธรรมเข้ากันได้สนิท อาจารย์เจี๊ยะท่านก็บอกตรงๆ เลย ว่าพระที่มาอยู่หัวใจของผมมีสององค์ ท่านอาจารย์มันหนึ่ง กับท่านอาจารย์หนึ่ง นอกนั้นผมไม่ค่อยลงไคร่ง่ายๆ ท่านเป็นลูกเจ๊กท่านก็พูดแบบเจ๊กละซิ เราก็ฟังแบบเรา นี่ละที่ว่าขวานผ่าซาก ดึงเท้าของเราเอาหัวมาถูเลย “นี่มันสำหรับเหยียบขี้ ไม่ใช่เหยียบหัวคน” “โธ้ย เหยียบสักหน่อยเถอะมันง้อเอาเสียเหลือเกิน” น้ำตาพังด้วยนะ

ท่านจึงบอกว่ามีสององค์เท่านั้นอยู่บนหัวใจผมได้ นอกนั้นผมไม่ลงไคร่ง่ายๆ ท่านพูดตรงๆ อย่างนี้ ท่านนิสัยตรงไปตรงมา เป็นธรรมแท้ๆ ท่านเจี๊ยะนี่ท่านเป็นธรรมแท้ ฟังซิที่ไปใส่กันเปรี๊ยะๆ แล้วก็เดินกลับมาเลย ท่านกลับมาท่านยังไปพิจารณาเมื่อคืนนี้ โห น้ำตาร่วงตลอด แหม ท่านอาจารย์นี่พูดถูกเหลือเกิน แบบฉบับของท่านอาจารย์มันมีอยู่ ก็มาด้วยกันทำไมเป็นอย่างนี้ ไ้อ้เรามาเป็นอย่างนี้ ท่านสับเอาอย่างนี้พอดีแหละ พอตอนเช้า

มาจับขาเรลากออกไปแล้วเอาหัวมาถู เราไม่ลืมนะ บอกว่า “นี่สำหรับเหยียบชู้ต่างหาก ไม่ใช่เหยียบหัวคน” “โอ๊ย เหยียบไปเถอะมันโง่เหลือเกิน”

นี่ละพระที่เป็นธรรมคือท่านอาจารย์เจี๊ยะ ตรงไปตรงมา กับพ่อแม่ครูอาจารย์นี้เสียงโวกั๊ก สักเดียวหงายหมาสู้ท่านไม่ได้ นิสสัยท่านอย่างนั้น จะว่าเป็นนิสสัยดีอมันไม่ใช่ดี ใสเปรี้ยงๆ เสียงเจี๊ยะเลย เสียงพ่อแม่ครูอาจารย์โวกั๊กๆ สักเดียวเจี๊ยะเลย นั่นหน้าผากแตกแล้วนะ ท่านเป็นธรรมอาจารย์เจี๊ยะ กิริยาข้างนอกเป็นอย่างนั้น แต่ภายในเป็นธรรมยอมรับกันด้วยความเป็นธรรม ท่านพูดนี้เราก็ออมรับกับท่าน เพราะไปอยู่ด้วยกันหลายปี กับอาจารย์เจี๊ยะ กับพ่อแม่ครูจารย์มัน เป็นยังไงๆ พ่อแม่ครูจารย์มันแนะนำสั่งสอนยังงี้ ฟังด้วยกัน รู้ด้วยกัน ดูด้วยกัน

เพราะฉะนั้นท่านถึงลงยอมละชิ พ่อแม่ครูจารย์มันไม่เคยพาทำอย่างนั้น ท่านมาทำได้ยังงี้ ว่างั้นเลย ทิ้งป๊วะเลยนะไอ้กำลังเป๊กๆ ทิ้งป๊วะเลย เราก็ดูกลับเลย ท่านเป็นธรรม ท่านตรงไปตรงมาด้วยความเป็นธรรม ผิดบอกว่าเป็นผิดเลย ถูกบอกว่าเป็นถูกเรียกว่าธรรม แต่โลกของกิเลสตัณหาเขาว่าชวานผ่าซาก กิริยาท่าทางท่านไม่สวยงาม ไม่งามก็ตามออกจากใจที่สวยงามแล้วนั่นแหละ แสดงออกมากิริยาท่าทางนิสสัยต่างกัน ความเป็นธรรมเป็นหลักใหญ่

คนก็มามากมางานศพอาจารย์เจี๊ยะ เมื่อเช้านี้มาคนยังเต็มอยู่แถวๆ นี้ เรามาเจี๊ยะๆ แต่พวกตำรวจแอบตามมา เราไม่มีอะไรกับใคร ใครจะมีกับเราในโลกนี้ สามแดนโลกธาตุมีกับเรา เราไม่มีกับใคร โลกธาตุนี้อ่างสูญไปหมดเลยในหัวใจ พูดจริงๆ นะ เราไม่มีอะไรกับใครจริงๆ ถึงใครจะมาก่อกรรมก่อเวร ผ่าฟันรันแทงเราก็ดูแต่ธาตุแต่ชั้นธของเรา ซึ่งไม่ทำมันก็ตายเมื่อถึงเวลานะ แต่ใจเรามันเหนือสมมุติ การฆ่าฟันกันเป็นสมมุติธรรมชาตินั้นเหนือหมดแล้ว เราจึงไม่มีอะไรกับโลก ไม่มีเรื่องมีราว เราไม่มี

เราจึงไปสบายมาสบาย ไปที่ไหน ในวัดป่าบ้านตาดปฏิบัติอย่างนั้นมา เราก็ปฏิบัติแบบนิสสัยของเราตลอด ไม่เคยสนใจว่าใครจะทำอะไรเรา ก็เราทำดีที่สุดหัวใจ เราจะไปสงสัยที่ไหนอีก ใครจะทำอะไรก็เป็นเรื่องของเขา ผิดถูกเป็นเรื่องของเขา บาปกรรมอะไรเป็นเรื่องของเขา ไม่ใช่เรื่องของเรา แน่เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น เราจึงว่าไม่มี ในสามโลกธาตุนี้อ่างสูญไปหมดแล้ว เราไม่มี ใครจะมาก่อกรรมก่อเวร หรือคอยทำร้ายร่างกาย หรือคอยฆ่าเรานี้ยกมาทั้งสามโลกธาตุเราก็ดูไม่เคยห้วน เพราะเราไม่มีอะไรกับโลกธาตุนี้อ่างสูญไปหมดแล้วทุกอย่างจะมีอะไรมาเล่นกับเราไม่ได้ ว่างั้นเลย

ด้วยเหตุนี้เอง ธรรมมียังไงเราจึงก้าวตามธรรม ไม่เคยหวั่นเคยเกรงกับอะไร กล้าก็ไม่มี กลัวก็ไม่มี ได้เสียไม่มี แพ้ชนะไม่มี มีแต่เป็นธรรมสอนโลกๆ อยู่อย่างนี้ตลอด อย่างที่เราสอนทุกวันนี้ สอนโลก โลกมีกิเลสมีผิดมีพลาดได้ ธรรมท่านไม่ผิดพลาด ท่านคอยแนะนำคอยเตือนอยู่ตลอดเวลา อย่างที่สอนโลกทุกวันนี้ พุทธศาสนาตลอดถึงประชาชน ถึงขั้นรัฐบาลก็เป็นลูกศิษย์ของตถาคต ส่วนมากเป็นลูกชาวพุทธทั้งนั้น ผิดถูกประการใดต้องฟังเสียงธรรม ถ้าฝืนไปนี้จม ว่างั้นเลย

ใครฝืนธรรมจะให้เจริญรุ่งเรืองไม่มี ว่างั้นเลยถ้าใครฝืนธรรม หรือจะว่าเจริญๆ ก็มีแต่เจริญด้วยความสำคัญตัวเอง กับเจริญด้วยลมปากเฉยๆ ธรรมชาติจริง ๆ ไม่เจริญ ไม่มีอะไรเหนือธรรม เราจึงต้องเตือนเสมอๆ ในระยะนี้เราก็เรียกว่าเอาธรรมสอนโลกตลอด มันก็ครอบไปหมดแล้วจนกระทั่งถึงเมืองนอกเมืองนา ทางอรรถทางธรรมจากอินเทอร์เน็ต จากเทป หรือจากอะไรหลายอย่างของเรา ทั่วโลกแล้วเดี๋ยวนี้คนที่ฟังเทศน์จากเรา

เราก็นำธรรมมาสอนโลกด้วยความแม่นยำ เราไม่เคยสงสัยในธรรมสอนโลกทุกชั้นของธรรม เพราะถอดออกมาจากหัวใจที่ปฏิบัติทดสอบแล้วด้วยเหตุ ได้ผลขึ้นมาเป็นยังไง เหตุไม่ถูกผลไม่ดี เหตุไม่ถูกผลไม่ถูก เหตุถูกต้องมาแล้วผลจึงเป็นที่พอใจ นำผลที่เป็นที่พอใจสอนจะผิดไปที่ไหน ไม่ผิด เราสอนโลกเราสอนอย่างนี้นะ ไปที่ไหนๆ เราตะเกียกตะกายด้วยความเมตตาทั้งนั้น ใครจะว่าหลงตาอุดูทางนูนดูทางนี้ ว่าก็เป็นปากของเขา ปากของเราเป็นปากธรรมทั้งนั้น ไม่ได้มีปากโลกปากสงสาร ปากกิเลสตัณหาเข้ามาแฝงเลย มีแต่เรื่องธรรมล้วนๆ ใครจะเอาหรือไม่เอาก็เป็นกรรมของสัตว์ ที่จะให้เราไปบังคับบัญชาอย่างนั้นเราไม่บังคับ เรื่องธรรมท่านเทศน์ให้ยึดเอาเท่านั้นเอง ต่อไปนี้จะให้พรนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz